

Vybaven sluchátky jsem si sedl ke svému počítači s úkolem napsat recenzi na CD skupiny **Reliéf**

"To bude legrace", to byly dnes ráno moje myšlenky, když jsem si chystal věci na práci. "Reliéf ... znám?to bude pohoda?" A teď sedím nad prázdnou stránkou ve Wordu a veškeré připravené myšlenky se hroutí a odehňávají. Ve sluchátkách mi hraje "Reliéf". Tak to je přesně to, co jsem nechtěl, aby se stalo. Jednou už jsem to zažil. Tehdy jsem psal monografii skupiny "Seldom Scene" pro Bluegrassové listy a také jsem si pro inspiraci "Seldomáky" pustil.

Poslouchám.Vybavuje se mi spousta obrázků a vzpomínek. Najednou jsem jako posluchač na festivalech možná až někde v osmdesátých letech. Ta muzika evokuje postavu Petra Vacka a "Chomoutů". Taky "Ucho" z Vyškova?? Někde tam jsem se učil poslouchat tuhle muziku. Myšlenky odlétají ještě dál někam nahoru do javorových kopců. Potkávám horaly, do jejichž tvářích jsou vryté hluboké vrásky moudrosti a jejichž ruce jsou ztvrdlé každodenní dřinou?..Vidím prostý kostelík nad údolím a je mi zase docela jedno, jestli ty hory jsou tady u nás a nebo na druhé straně Atlantiku. Je to výlet do snů prostých lidí, do jejich víry,lásky,do jejich života?.

Kolekce obsahuje čtrnáct skladeb z oblasti bluegrassu a gospel - bluegrassu. Jsou zde věci autorské (9) z dílny Zbyňka Bureše, 5 písní je převzato od jiných autorů. Původní autorské věci jsou textovány v angličtině (novu s úctou zjišťuji, že téhle muzice sluší angličtina).Celá kolekce písniček působí kompaktním dojmem (je to právě onen obrázek lidskosti evokující vzpomínky.)

Pánové z "Reliéfu" se na CD představují, jak je jejich zvykem, jako báječní zpěváci. Zbyněk Bureš se ujal většiny lead voc. (11), Tomáš Dvořák sekunduje skvělou

Fiery Furnace

a

Help Me Find The Way

, Jiří Holoubek pak

In The House Of The Lord

. Hlasové party jsou vedeny skvělým, téměř klasickým způsobem. Barvou se vzájemně doplňují v úžasně ladící barevnosti.

Zbyněk Bureš v instrumentální poloze ukazuje, že je nejen skvělým banjistou, ale i velice decentním a funkčním dobristou. Nicméně jako banjistu mne zaujal zvuk jeho banja, jeho harddrivingový timing. Co říci o mandolíně? Tomáše Dvořáka znám už pár let. Je stále lepší?jako když zraje víno. Jemná přesná mandolína je skvělou protiváhou Zbyňkova banja. Jirka Holoubek a jeho kytara. Nádherná kytarová práce. Kdo by čekal oslnivě kytarové party, byl by zklamán. Ale ta kytara je přesně taková, jaká má být. Spojuje v jeden celek intonační protiváhu mandolíny a kontrabasů. Je stejná jako Jiří. Citlivá, funkční, přesná, lidská. Pavel Peroutka a jeho kontrabas - totéž. Přesnost, timing, feeling, nelze nic dodat, úžasný slapping.

"Reliéf" si do studia přizval hosty Pepu Malinu (nejmladšího z "klanu" Malinů) na housle (raději bych napsal fiddle), Jardu Petráska na bicí nástroje a Jirku Hoška na piano. Zdá se mi, že to byl velmi dobrý tah. Hosté rozvíjejí do vyšší barevnosti zvuk nosiče.

Nosič je vybaven zajímavým atypickým přebalem (ve formě knížky) se všemi texty, popisem a

Podařené modré album

Napsal uživatel Jarda Pertlíček
Pondělí, 08 Červenec 2002 01:00

dalšími informacemi. Celému přebalu vévodí reliefně vytlačený nápis

Reliéf

a druhé straně pak fotografie (!!)

"Reliéf" dnes představuje jednu ze špičkových sestav bg. a g.-bg. hudby v České republice a v Evropě a jsem přesvědčen o jejich kvalitách i ve světové úrovni. Pánové děkuji??

Doznívá skladba

The White Land

v závěrečném partu houslí je snad celá moudrost zkoušených generací prostých lidí z hor...

Ještě se mi v uších mihne

Up And Down The Mountain

...Krásné